

POSELSTVÍ ŽIVOTA LIDEM

„Mír cítíš,
to vlhké ticho uvnitř
tvého srdce – nitra v hrudi
tvé pozemské.

Jemnost a pravdu cítíš,
kterou ti dává nitro
jež nosíš v hrudi
tvé pozemské.

Tu radost s pokorou cítíš
a prožíváš v nitru
jež vnímáš v hrudi
tvé pozemské.

To štěstí a pohlazení cítíš
a opětuješ v nitru
jež objevuješ v hrudi
tvé pozemské.

Tu lásku nebeskou cítíš
a sdílíš ji v nitru
v hrudi tvé pozemské vnímáš
jak perlu nejdražší.

Tak objevuješ to,
co jsi vždy znal a měl
vnímáš tu hloubku pravd,
které tě vedly miliardy let.

Ó člověče pozemský
ty anděli nebeský
zakletý v království
Pána temnoty.

Přichází den slunečný
to tvé dávné probuzení
ta zář světla již svítí,
abys vylétl z hnízda.

Tak lidé hledají,
ten klenot života
tu pravost lásky
tu samu lásku,
ze které se zrodili.

Z lůně Stvořitele Prvotního,
aby žili a poznávali,
aby se radovali a plesali
a bohatství své rozdávali.

Ano milí,
k těmto slovům mohu dodat,
že čas se nyní naplnil,
a každý z vás se tak spasil.

Stává se jiným ten,
kdo si to zvolil,
kdo pátral, hledal a zvítězil
v tom zakletém království.

Máš v očích odlesk
miliard let života
ve statisících tělech – chrámech,
co duše na sebe oblékla.

Víš již hodně o tom,
jak život žít
a dál se snažit být
tím pravým člověkem.

Jen on je povolán
našimi světly na nebi,
k cestě do perly světů
do království poznání.

Je to království lásky,
které se ti nabízí,
abys již nemusel
do království temnoty.

Tak volám všechny ty,
kteří vidí svůj cíl
a mají srdce zářící
a oči upřímně hledící.

To jsou praví lidé,
co prošli tisíci zkouškami
a mají stále přímý vhled
na tento temný svět.

Vnímají a pomáhají
všude kam se podějí,
světlo perel kolem sebe
rozsévají.

Aby i ostatní tento lid
se stal svobodným a milým
ve své louce radosti
a zahradě Božího království.

Ten Boží vesmír
tě objímá mou harmonií
svým bohatstvím a skvělým bytím,
které v sobě nosíš.

Ano, mír cítíš
a něhu máš
jen ji vzít do rukou
a srdcem procítit.

Tak se snaž milý
obzor již září ve svítání
a těším se
s rozevřenou náručí.

Znám tvé pocity
všechny tvé životy
miluji tvé vzdechy
každodenního poznání.

Tak kráčíš vzhůru
domů do Pravého Stvoření
a neseš zprávu, poselství
o všem, co jsi již prožil.

Nic není ztraceno,
vše v sobě nosíš
a máš to vše pro druhé
milujícím způsobem sdělit.

Ano, mír a láska
toť klíč k bohatství
všude jej cítíš
a bereš do dlaní.

A hmatáš a držíš
a již nepustíš
neboť již víš
že to víš, víš, víš.

Ale vcítíš se dál
do světů temných,
které zde stále jsou
výzvou pro tebe i ostatní.

A říkáš:
Dokud slyším pláč a bolest cítím
do té doby pomáhat budu
dál a dál.

Toť mé poslání
cíl nejvyšší,
který jsem si od Boha vybral
dar nejvyšší.

Nic ušlechtilějšího není,
než zachránit tonoucí
z té bažiny temnoty, nevědomí
a vysadit je do světla a nechat jít.

Milujte se
a pravdu každému přejte
tak vlastně máte být
v tom pravém vědomí lásky.

Ó tisíce hvězd vnímáš kolem sebe
a máš radost z třpytu světél pravých,
která tě vedou na své cestě poznání,
toho bohatství, co v nitru nosíš.

Vciť se do jemné ranní přírody
toho vánku Božího,
který ti v tichém opojení
dává směr žití.

Ó člověče pozemský
přišla ta chvíle dlouho viděná
tvým vnitřním okem moudrosti
probuzení do Pravého světa.

Volám a volám
slovem laskavým,
abych zvěstoval,
že přichází MÍR.

Toto všem lidem pozemským, předávám já,
Pán Ježíš Kristus, přirozenost **Stvořitele**
Prvotního všeho a všech.

*Děkuji ti drahý **Pane Ježíši Kriste**, s radostí
předávám tvé poselství lidem pozemským.
Ivo.*

*Tato básnická poselství jsou součástí
předchozích sdělení, hlavně o **stavu**
pozemského člověka a duchovní cesta –
např. obr. 688, 692, 793 a obr. 811 na
www.vesmirni-lide.cz .*

Sdělení 1781. Přijal Ivo A. Benda. 3.8.2003.